

Sodna razprava se je vršila trikrat. Zaslišanih je bilo 12 prič, in sicer 11 Miheličevih.

Glavna priča tov. Kavčič, bivši nadučitelj pri D. M. v Polju, je izpovedal, da je bil on 22 let v Polju, a se ni nikoli z učiteljico X prepisal. Mihelič je namreč mislil, če se on tožari, ki je šele eno leto v Polju, da se je moral tov. Kavčič tudi. Ista priča je tudi izpovedala, da učiteljica X ni bila nikoli pijana. Tov. Kavčič je tudi izpovedal, da je učiteljica dobra učna oseba, ker je dobila še vsako kvinkvenijo in je vedno pravilno prišla v višji plačilni razred.

Druga priča, poštarica I. Drakuličeva, je huda na vse učiteljstvo iz Polja, ker se ji — ne klanja. Učiteljstvo pa se takim ljudem ne bo nikoli klanjalo. Ta priča je izpovedala v prilogi Miheliča. Povedala je, da je bila učiteljica X pri neki priliki jako »vesela«.

Sodnik: »Ali je bila pijana?«
Priča: »Ne! Neki gospod jo je hotel objeti.«

Sodnik: »Ali ste se vi pohujšali?«
Priča zastane sapa, ker se spomni na nekdanje lepe čase . . .

Tudi Miheličeva žena izpove, da se z učiteljico X ne krega, samo govori ne z njo, ker je ta ne pozdravlja. (Učiteljstvo je res ne pozdravlja, a z ozirom na sedanjost ženo Miheličovo ne povemo, zakaj ne.)

Sodnik je bil na to pričo tako hud, da je nanjo vpil kakor nad kakim paglavcem.

Natakarica pri županu izpove, da je učiteljica X »enkrat« pri županu v gostilnici klobuk pozabila. S tem hoče namreč potrditi, da je bila učiteljica X pijana. Na sodnikovo vprašanje, ali je bila pijana, zopet reče, da ne. Tudi na to pričo je sodnik vpil, ker je prišla v protislovje.

Sploh so se vse priče ena na drugo sklicevale. Niti ena priča ni vedela nič pozitivnega povedati. Vsi so rekli, da so slišali, da se je govorilo itd.

Končno je tudi Mihelič poizkusil svojo srečo. Dokazati je hotel, da je učiteljica X slaba učiteljica. Naj bo na tem mestu povedano, da je Mihelič to učiteljico le enkrat hospitiral, in sicer pri risanju in še takrat samo pet minut. S seboj je prinesel razrednico, izposojilno knjigo in zvezke. V razrednici je učiteljica X pozabila napraviti »en štihlček«. V izposojilno knjigo je pozabila napisati, kdaj je učila vrnila. Zvezke pa je Mihelič med počitnicami po hišah pobiral in s tem jemal ugled vsemu učiteljstvu. Radovedni smo, kaj so si ljudje mislili, ko je zvezke pobiral. Pri sodišču je pokazal, da je učiteljica X učencem pri popravilu pomagala.

To so tri glavni, veliki dokazi, da je učiteljica X slaba učiteljica. Sodnik ga je seveda poučil, da to prvič niso prav nikakvi dokazi in da vse spada k okrajnemu šolskemu svetu. Ta človek je torej pobral tudi bilko, le da bi škodoval. Ali si moremo misliti večje bedarije? Ali si moremo predstavljati večje hudobije? Kar se tega tiče, dobi Mihelič prvo mesto in zasluži, da se mu da glede denunciantstva prvo odlikovanje. K pričanju je privedel tudi človeka, ki ga je sodnik vprašal, koliko šnopsa je že danes popil . . .

Mihelič je na dan spravil tudi pokojnega moža učiteljice X. Ta je umrl pred 9. leti. Mihelič se ni sramoval mrtvih za pričo klicati. On se ni sramoval 17 let starih grehov na dan spravljati, kakor da bi bil on brez greha. Ali se Mihelič spominja tistega dijaka, ki je bil pred enajstimi leti v Mariboru zaradi tatvine izključen? Gotovo se ga spominja! Ali smo dovolj jasno povedali? Hočete morda še več?

»Možiček.« Pantomime na slovenskem odru še nismo imeli, zato je prav, da je intendantica spravila na pozorišče dr. Josip Ivavčevega »Možička«, srčkano stvar z lahko, graciozno domačo muziko, v kateri plesni ritem prevladuje. Orkester ni bil popoln in so morali del instrumentov nadomestiti s klavirjem. Vsi sodelujoči zaslužijo pohvalo. Pantomima je občinstvu jako ugajala. Po prvi predstavi sodeč, bomo imeli letos dobro opero in z njo mnogo umetniškega užitka polnih večerov. — a.

Pevsko društvo »Ljubljanski Zvon«
je priredilo v soboto, dne 5. t. m., prvi letošnji koncert v dvorani »Mestnega doma« pod vodstvom Z. Prelovca. Konstatujemo za danes, da je bilo izvajanje pesmi precizno, da je bil v programu zastopan v največ točkah tovariš E. Adamič s svojimi najnovejšimi, še ne izvajanimi skladbami in da je društvo v polni meri rešilo svojo pevsko čast. Ni pa tega storilo občinstvo, ki je počastilo ta koncert s prav tako nesijajnim obiskom, kakor je bilo izvajanje društva sijajno. Čast društvu za lep večer, pa takisto najlepše priznanje ognjevitemu pevovodji Z. Prelovcu. O posameznih točkah več o priliki!

Vse zavijanje, vsi »štihlčki«, pa Miheliču pri sodnji niso pomagali. Sodnik ga je obsodil in mu s tem dal zasluženo plačilo. In kaj je Mihelič storil? On še vedno trdi, da je nedolžen, da se bo pritožil na deželno, potem pa na najvišje sodišče. Če pa tudi tam izgubi tožbo, potem pa gre on sam — do cesarja!

Sicer pa bomo še govorili!

Apel na blaga srca učiteljstva Sežansčine.

V letošnji 40. številki »Učiteljskega Tovariša« čitam v poročilu o rednem običnem zboru tolminskega učiteljskega društva sledeče: Bolnemu tovarišu Cernatiču v Kopru se dovoli podpora 50 K, prej 30 K, skupaj 80 K.

Kolegi, kolegije iz sežanskega okraja! Kje je služil imenovani tovariš? Ni li bil učitelj v našem okraju, in sicer v Komnu?

Cemu se mi ne ganemo? Ali nas ni lahko sram, da podpirajo bolnega nadebudnega tovariša okraja, ki ga poznajo le po imenu? Mi pa, med katerimi je živel, dasi malo časa, ker ga je bolezen le prekmalu priklenila na bolniško posteljo, mi pa spimo!

Društvo mu je dalo, in še to s strahom, menda 20 K in enkrat smo nabrali par kronic pri zborovanju na Repentabru. Od česa naj siromak živi brez plače? Naj ga li vzdržuje uboga mati z borno pokojnino po pokojnem očetu, čuvaju koprške kaznilnice?

Res toži naš blagajnik o večni suši, toda vzdravimo se, plačajmo vsaj del zastankov in lahko pokrijemo tako stroške pri društvu in naklonimo siromaku vsaj malo podporo. Saj smo vsi trpini-učitelji, toliko na severu kakor na jugu naše goriške dežele.

Predragi mi sotrpini! Upoštevajte te besede in popravite zamujeno ob prvem zborovanju našega društva. Saj ne vemo, kaj čaka še nas v tej tako razrovani, zastrupljeni, po podlosti in maščevalnosti hlepečih dolin solz! V tem slučaju so se spomnili prej nanj privatne osebe o priliki veselice v Komnu, kolikor mi je znano, o čemer vam o priliki lahko poročam kaj kolega iz Lipe.

Sklepam z željo, da bi ne ostale te besede glas vpijočega v puščavi! X.

Iz naše organizacije.

ŠTAJERSKO.

Savinjsko učiteljsko društvo zboruje v četrtek, 17. t. m., ob 2. uri popoldne v šoli na Gomilskem. Dnevni red: 1. Zapisnik. 2. Dopisi. 3. Poročilo delegatov o zborovanju »Zaveze«. 4. Predavanje tov. B. Jakšetove: »Žena in javnost.« 5. Slučajnosti. K polnoštevilni udeležbi vabi A. Jakše, t. č. predsednik.

TRST.

Učiteljsko društvo za Trst in okolico ni imelo svojega jesenskega zborovanja v petek, 4. t. m., ampak se zborovanje vrši pozneje.

GORIŠKO.

Učiteljsko društvo za sežanski šolski okraj zboruje v Nabrežini dne 17. t. m. ob 10. uri popoldne. Vzporedi: 1. Predsednikov nagovor. 2. Čitanje zapisnika. 3. »Strahovanje v šoli« — poročila tovarišica Fani Živčeva. 4. Predlogi. Na obilno udeležbo vabi vljudno odbor.

Učiteljsko društvo za goriški okraj je imelo zborovanje 3. t. m. v Gorici v »Trgovskem domu« ob mnogoštevilni udeležbi. Prisotna sta bila oba gospoda ravnatelja tukajšnjih učiteljskih, dalje bivši gospod okrajni nadzornik Fr. Finšger in sedanjajni gospod dr. Pavlin, mnogo gospodov profesorjev, vsi gojenci in gojenke IV. tečajev obeh učiteljskih. Predsednik tov. Križman je pozdravil vse te gospode, z izbranim daljšim nagovorom pa sedaj profesorja g. Fr. Finšgerja, ki mu je izročil krasno diplomsko častnega članstva. Doprinesel umotvor gosp. profesorja Gwaiza! Izrekla se mu je soglasna zahvala za to lepo diplomu, ki bo odlikovanca vedno spominjala na vdanost in ljubezen njegovega vernega učiteljstva. Predsednik je imel na to še pozdravni nagovor na g. profesorja in sedaj okrajnega šolskega nadzornika dr. J. Pavlina, ki ga je učiteljsko društvo sprejelo z veseljem v svojo sredo. Vse učiteljstvo pričakuje tudi za bodočnost, da se udeležuje gospod nadzornik njegovih zborovanj, da spozna želje in težnje tega eminentno važnega stanu za povzdigo ljudske prosvete. Predavanje gospoda ravnatelja Bežka je bilo res krasno in je bolj strokovno-pedagoškega značaja o modernejših strujah sedanjega šolstva. Učiteljstvo mu je hvaležno za to predavanje in želi, da bi jih še mnogo priredil, ker v tem dvigne učiteljsko kul-

turno stremenje po nadaljni strokovni izobrazbi. Po predavanju so se sprejeli razni predlogi za povišanje pavšalov, pospešitev sankcije novega, v zadnjem zasedanju sprejetega zakona, pristop učiteljstva k Socijalni Matici, o obrambnem delu itd. Lepo je slišati ta učiteljska zborovanja, ki jasno pričajo javnosti o delu učiteljevem med našim narodom in o stremljenju po višji kulturni izobrazbi lastnega stanu in našega ljudstva. Tako delo in stremenje bodi blagoslovljeno!

Književnost in umetnost.

Matica Slovenska svojim poverjenikom, članom in drugim. Maticne knjige za 1912. leto so že deloma tiskane, deloma gre njihov tisk h koncu, a članov se je priglasilo dozdaj nenavadno malo. Zato prosi Matica vse tiste mnogoštevilne poverjenike, ki še dozdaj niso pobrali in poslali udnine za tekoče leto, naj to nemudoma stori. Enako prosi vse prejšnje članke, ki ji pošiljajo udnino direktno, naj se je kmalu spomni. Vabi pa tudi vse tiste, ki še niso njeni udje, naj pristopijo v krog njenih članov. Udnina znaša letno za Slovence 4 K, za Hrvate 3 K. Plačuje se naprej. Knjižni dar bo zlasti, kar se tiče beletrije, za l. 1912 jako bogat.

Odborova seja Matic Slovenske dne 30. septembra t. l. — G. predsednik se spominja smrti kranjskega zgodovinarja Petra pl. Radicea, ki je nekaj spisov priobčil v Matici Slovenski, ter omenja, da je Matica bila zastopana pri otvoritvi »Narodne obrambne« in »Umetniške razstave«, nadalje pri ustanovitvi »Socialne Matic« v Trstu. — Za pripravljeno delo pri »Jugoslov. Enciklopediji« so slovenski sotrudniki od »Jugoslovanske Akademije« v Zagrebu prejeli že honorar v znesku 1000 K. »Congres des nations«, ki se bo (namesto letos) vršil v Parizu 1913, je kot politična prireditev izven delokroga Matic Slovenske. — Gradivo narodnih pesmi, ki ga je urejal prof. Štrekelj, je javna, oziroma last Matic Slovenske, ki ga v svojih publikacijah vrača slovenskemu narodu. Ukrene se vse potrebno za nadaljnje urejevanje tega izdanja. — Knjige za 1912 so že ali tiskane ali so v tisku. Namesto »Nar. pesmi«, ki letos zaradi smrti prof. Štrekelja ne morejo iziti, se izda beletristična knjiga s prispevki pisateljev Milčinskega, dr. Laha in Premka. »Avijatika«, spis A. Stekarja, se preloži na l. 1913; pobrigati se bo za kličjeje in opis sam izpopolniti v smislu eventualnega napredka te stroke do one dobe. — L. 1913. se prične z izdajanjem korespondence prof. dr. Jos. Vošnjaka, ki jo uredi dr. Lončar. Tako bo Matica, kakor že tudi doslej, priobčila »Gradivo za slovensko zgodovino nove dobe«. — Neki izviren roman se da v oceno. Obeta se nam obširnejše narodnogospodarsko in statistično delo. Plačalo je doslej le 1235 članov za l. 1912.

Zvonček ima v 10. št. to-le vsebino: 1. Cvetko Gorjančev: Morju. Pesem. — 2. Vinotok. Vinjeta. — 3. F. Palnak: Buča se je izgubila. 4. Tone Rakovan: Povest mladosti. — 5. Pomlad v jeseni. Podoba. — 6. L. Černej: Šopek pesem na grob Materi: Tvoji lepi sivi lasi, Bila si stroga. Tvoje življenje ni blo veselo. Nisi bila bogata. Bila si preprosta. Pesem. — 7. L. O.: Anton Martin Slomšek. — 8. Cvetko Gorjančev: Moji lastovki. Pesem. — 9. I. E. Rubin: Stepanove sanje s podobo. — 10. Ivo Trošt: Leseni Jakob. — Ivo Trošt: Tatič s podobo. — 12. Fran Žgur: Nevihta. Pesem. — 13. Fr. Rojec: Odhod. Pesem. 14. Pouk in zabava: Iv. Kiferle: Mati lepa. Pesem — Fr. Rojec: Besedna uganka. — Rešitev in rešilci. — Strup kače klopotače — zdravilo proti padavici. — Kotiček gospoda Doropoljskega. — Kotičkove risbe.

Popotnik objavlja v 9. številki to-le vsebino: 1. Dr. Ivan Lah: J. J. Rousseau kot človek in pedagog. — 2. Pav. Flere: Delovna ali dejanstvena šola (Dalje). — 3. K. P.: J. J. Rousseau, inicijator seksualne pedagogike. — 4. —: Letošnji shod nemškega učiteljstva. — 5. Dr. Iv. Lah: Uvod v Jožefinsko šolstvo (Dalje). — 5. Razgled: Časopisni vpogled. Pedagoški Paberki. Šolska higijena. Šolske in učiteljske vesti. Srednje in višješolski vestnik. Razne vesti. Mala poročila.

Politiški pregled.

* **Državni zbor** bo sklican, kakor je sedaj določeno, na dan 22. t. m.
* **Zunanja trgovina Avstro-Ogrske.** V letu 1911. je imela zunanja trgovina Avstro-Ogrske 3.275 milijonov vrednosti v uvozu in 2.582 milijonov vrednosti v izvozu. — Prejšnje leto je bilo uvoza za 2.929 milijonov, izvoza za 2.587 milijonov.
* **400 do 450 milijonov novih vojaških kreditov.** Poročajo z Dunaja, da bo vlada

še v tem delegacijskem zasedanju zahtevala nič več nego 200 milj. novih vojaških kreditov, in sicer za trdnjave, artilerijo, vodljive zrakoplove in aeroplane.

* **Cene akcij in vrednostnih papirjev** na Dunajski borzi so te dni prav znatno padle. Kupčije so grozno slabe, denarno gibanje skoro nično. Zadnji telegrami so vplivali bolj ugodno in akcije so zopet nekoliko poskočile. Cena živil raste. To je prvi uspeh — vojne na Balkanu.

* **Odkritje spomenika Košutu.** V Niregyhazu so odkrili v nedeljo spomenik Ljudevitu Košutu. To je že 78. spomenik Košutov na Ogrskem.

* **Bivši portugalski kralj Manuel** se je pripeljal v Miramar kot gost nadvojvodinje Marije Jožefe. Bajce namerava zasnovati neko avstrijsko princezino.

Srednješolski vestnik.

** **Na gimnaziji v Gorici** je dijakov letos 1226. Pač ogromno število. Na realki je učencev 404; po narodnosti tudi največ Slovencev. Preveč jih gre na gimnazijo, premalo na realko. Realne študije, ki odpirajo širšo pot nego gimnazijske, se pri nas še premalo uvažujejo!

** **Nov napad na nemško šolstvo** v Trstu so odkrili v proslulem »Grazer Tagblattu« in obvestili nemški svet o tej grozeči novi nevarnosti. Pripovedujejo namreč: Že več let obstoji v Trstu slovenska pripravljalnica, ki pošilja vsako leto po par tucatov učencev v srednje šole. Sedaj pa zahtevajo Slovenci, naj se ta pripravnica priključi nemškemu državnemu gimnaziju, s čimer bi prišel v nevarnost nemški značaj tega zavoda. To bi bil nevaren napad na nemško srednje šolstvo v Trstu. Ta napad treba odbiti in odbije naj ga — šolska oblast v Trstu. Tudi vsi Nemci naj se združijo za boj proti temu napadu od strani Slovencev. Tako kličejo in groze oboževalci Bismarcka v Trstu. Strah ima velike oči in je zavel dopisnike graškega lista, da so napisali zopet eno — neumnost. Naj se nikar ne boje. Tržaški Slovenci ne namerujejo nikakega napada, pač pa bodo tudi odslej z vso odločnostjo zahtevali to, kar jim gre. In med vsem, kar jim gre, so ravno tudi srednje šole. Pa nikakega priveska ne želimo, ampak svoje srednje šole zahtevamo. Dopisniki graškega lista so napisali neumnost tudi za to, ker napad na nemški državni gimnazij v Trstu sploh ni možen, ker takega gimnazija v Trstu — ni! Ogromna večina dijakov nemške narodnosti! Res je, da ima državni gimnazij v Trstu nemški učni jezik, in res je tudi, da na tem zavodu razni Velegermani zlorabljajo gostoljubje naše dežele. Ali nemški ta zavod vendar ni! Narodnost velike večine dijakov govori, da je namenjen v prvi vrsti Slovanom in Italijanom!

Kranjske vesti.

—r— **Nova »pravičnost« deželnega odbora.** Deželni odbor je nakazal 50 odstotno doklado k stanarini tistemu delu ljubljanskega učiteljstva, ki je v Slomškovi zvezi, kakor da je samo Slomškarjem treba človeških stanovanj. K temu novemu činu »pravičnosti« nam piše prijatelj izven Ljubljane: »Napišem naj par misli o draginskih dokladah, kakršne je deželni odbor prisodil ljubljanskim omenjenim učiteljem — četudi samo Slomškarjem. — 50 odstotkov je nekaj in tam več vredno, ker nazaj ne bodo mogli iti. Če je pa privolil deželni odbor samo Slomškarjem, bo pa moral mestni zastop tudi ostalim. Če bi bil deželni odbor dovolil vsem samo po 30 odstotkov, bi mestnemu zboru ne bilo treba nič dovoliti; ta bi torej profitiral, a učitelji bi izgubili po 20 odstotkov, kar je že lepa vsota zanj. Torej pozdravljam povišanje. Temu bo sledilo tudi zvišanje nam po deželi. Seveda — mogoče tudi ne, ker pri klerikalcih je vse mogoče, še celo ta vnebovpijoča pristranost pri ognjegasnih društvih! Vendar se je pa kolo začelo vrteti in se menda več ne ustavi, ker vsaka sila do vremena!« — Temu optimizmu nasproti stoji naš pesimizem.

—r— **»Slovenec« popravilja.** »Slovenec«, ki je o jeseniškem tovarišu Schifferju nesramno lagal, češ, da je govoril o Slomšku vse mogoče in nemogoče reči, je bil primoran objaviti to-le izjavo: Slavno uredništvo »Slovenca« blagovolj popraviti članek v »Jesenjskih novicah« pod »Intelligenca!« (»Slovenec« z dne 5. t. m., št. 228) kot neresničen, ker je bilo slavno uredništvo od svojega dopisnika mistificirano. Podpisani javlja, da navedenega ni nikdar proti nikomur govoril, da je vse to do pičice popolnoma zlagano in izmišljeno. Kot učitelj tega sploh ne bi mogel govoriti, ker Slomška visoko čisla kot pedagoga, domoljuba in narodnjaka.